

Koncert és előadás a karácsonyi vásáron

A pavilonban kapható kézműves ajándéktárgyak, a forró tea és a forralt bor árusítása mellett a Vörösmarty téri színpadon bemutatott műsoraival is jelen volt az idei budapesti karácsonyi vásárban a Máltai Szeretetszolgálat. A központi színpadon iskolások mutatták be A kis gyufaárus lány történetét, koncertet adott egy kamarakórus, és a fellépők között bemutakoztak a tarnabodi Máltai Általános Iskola és Óvoda tanulói is.

A Capo di tutti i Capi Kamarakórus december 15-én adott jótékonyági koncertet a Vörösmarty téren a Magyar Máltai Szeretetszolgálat támogatására. Az együttes tagjai a karácsonyi vásárban a máltai bódé előtt tartott koncertet, az arra járók örömére. Az eső ellenére sikerült közönséget toborozniuk, akik forralt bor vásárlásával és pénzadományukkal köszönték meg a karácsonyi dalokat. A koncert sikeres volt, így a kórus jövőre újabb fellépést tervez.

December 21-én a tarnabodi kisiskolások látogattak Budapestre, hogy előadják H.C. Andersen: A kis gyufaárus lány meséjét. Látogatásukról az alábbi beszámolót kapta honlapunk:

"Először a kivilágított város szívében, a Vörösmarty téri színpadon léptek föl. Nagyon izgultak, de a kis alsós ügyetlenkedésektől tündéri volt az egész. Egyszer elnevelték magukat a narrátorok, de jeleztük nekik, hogy a szomorú történetől majdnem elsírtuk volna magunkat, csak hát belenevettek. Majd a Nyugati pályaudvar mögött „parkoló” hajléktalan vonathoz mentünk, hogy előadják a történetet. A csillogó városközpont után a sötét elhagyatott vágányokon szálltunk ki a buszból, ahol Kohányi Miklós fogadta őket, s röviden elmondta, hogy most olyan embereknek tartanak majd előadást, akiknek nincs otthona és családja. Felmásztunk a vonatra. A gyerekcsoport a vagon egyik végében helyezkedett el miután lepakolták kabátjaikat hátul, ahol mi kísérő felnőttek álltunk. Köztünk a vagonnyi hajléktalan férfi ült.

"Tanárnéni, én félek a bácsiktól" - mondta egyikük, de azután nagyon bátran és komolyan adták elő a mesét. Először a hátul ülő férfiak nyújtózkodtak, hogy jobban lássanak, aztán nagy volt a csend, szinte vágni lehetett, hiszen a mese ott róluk szólt. S bár ez nem volt benne az előadásban, a kicsik a végén maguktól elénekeltek egy karácsonyi dalt.

Amikor levonultak le a „színpadról”, egyikük megjegyezte: „Ríttak, látta tanárnéni? Félrefordult, hogy ne lássák, de mi láttuk, hogy rí.”